

Εσαεί ευγνώμων...

[Ορθοδοξία](#) / [Μορφές](#)

[Αρχιμανδρίτης Μακάριος Τσιμέρης](#)

Συμπληρώνονται 40 ημέρες από το θλιβερό και ξαφνικό άκουσμα της κοίμησης του μακαριστού Μητροπολίτου Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης κυρού Ιωάννου, για να ανήκει πλέον στις τάξεις της θριαμβεύουσας Εκκλησίας του Θεού!

Την θλίψη, την λύπη και τον αιφνιδιασμό διαδέχθηκαν πολύ γρήγορα η ελπίδα της Αναστάσεως και το σημάδι του Υψίστου να πάρει κοντά Του τον πολυσέβαστο σε όλους Γέροντα μας Ιωάννη ημέρα Κυριακή, ημέρα του Θεού!

Αδιαμφισβήτητα στο διάβα της ζωής του, ο μακαριστός Γέροντας μας, ήρθε με μία αποστολή: να διακονήσει τον Θεό και τον άνθρωπο με όλη τη δύναμη της ψυχής του! Και όντως αυτό έκανε. Υπηρέτησε με τον καλύτερο τρόπο τον λαό της Θεσσαλονίκης από διάφορες θέσεις ευθύνης, πλησίον του μακαριστού Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κυρού Παντελεήμονος Χρυσοφάκη και του νυν Μητροπολίτου κ. Ανθίμου Ρούσσα και ποιόμανε τον φιλάγιο λαό της επαρχίας Λαγκαδά που η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος του εμπιστεύθηκε,

παρουσιάζοντας ένα αξιοζήλευτο και πολυδιάστατο έργο.

Καλέ μου Γέροντα

Από την πρώτη στιγμή και σε όλη τη διάρκεια της ποιμαντικής σου πορείας αγωνίστηκες σκληρά και παρήγαγες πλούσιο πνευματικό και ποιμαντικό έργο. Μιας πορείας που υπήρξε μια συνεχής προσπάθεια, ένας ακάματος τρόπος ζωής, ένας σκληρός αγώνας, μια ευρηματική αναζήτηση λύσεων στα προβλήματα που συνεχώς προέκυπταν.

Από την Κυριακή 15 Νοεμβρίου που μας πέρασε το ωρολόγιο της ιστορίας της Ιεράς μας Μητροπόλεως Λαγκαδά σταμάτησε και σαν το φως μετά τα χάρματα η είδηση της εκδημίας σου διαδόθηκε ταχύτατα. Στερούμαστε πλέον την παρουσία και την πλούσια δράση σου που γυρνώντας το χρόνο πίσω διαπιστώνουμε πόσο μεγάλη και πολυεπίπεδη ήταν! Η καρδιά μας δέχθηκε ένα πολύ δυνατό χτύπημα για να δώσει τη θέση του στην σιωπή και στην προσευχή.

Αναμφισβήτητα σεπτέ Πατέρα μας λάμπρυνες με την παρουσία σου τόσο την Αποστολική Μητρόπολη των Θεσσαλονικέων, στην οποία διετέλεσες Πρωτοσύγκελλος, Ηγούμενος της Ιεράς Μονής Αγίας Θεοδώρας, Προϊστάμενος του Ιερού Ναού Αγίου Δημητρίου, του Προσκυνηματικού Αγίων Κυρίλλου και Μεθοδίου, όσο και την Ιερά Μητρόπολη Λαγκαδά, Λητής και Ρεντίνης ως

Επίσκοπος.

Ήσουν ένας άνδρας ιερός, μορφωμένος, φιλόanthρωπος, απλός, σεμνός, χαρισματικός, ευγενής. Στη Χριστιανική σου διδασκαλία εύρισκε καταφύγιο η αγωνία μας για το φθαρτό και το μάταιο της ανθρώπινης φύσης μας και η απέραντη αγάπη σου για τον άνθρωπο μας δημιούργουσε την ασφάλεια που χρειαζόμαστε όλοι για να αντιμετωπίσουμε την εγκόσμια ματαιότητα.

Ξεχώρισε στη Θεσσαλονίκη ο αγώνας σου για την διάσωση και ανάδειξη των βυζαντινών μνημείων. Η μόρφωση του κλήρου, ο ευπρεπισμός και η ανέγερση νέων Ναών, η βοήθεια προς τον πάσχοντα άνθρωπο ήταν μερικές από τις πολλές και μεγάλες αγωνίες σου στην Μητρόπολή σου.

Η μεγαλύτερη όμως ήταν η μετάδοση του αληθινού μηνύματος του ευαγγελίου, το οποίο κήρυττε κάθε φορά που ιερουργούσες.

Οι καρποί της διακονίας σου θα μας θυμίζουν για πάντα το μέγεθος της αγάπης σου για τον άνθρωπο, εφαρμόζοντας με τον καλύτερο δυνατό τρόπο το «Αγαπάτε Αλλήλους».

Κι όλα αυτά με την απaráμιλλη σεμνότητά σου, χωρίς κομπασμούς και μεγαλοστομίες, αλλά με την ταπεινοφροσύνη του αληθινού Διακόνου της Χριστιανικής Θρησκείας.

Ήσουν ιδιαίτερα φιλάγιος και φιλακόλουθος, εκφράζοντας με ευλάβεια την αγάπη σου στο πρόσωπο της Κυρίας Θεοτόκου, επισκεπτόμενος συχνά το Αγιώνυμο Όρος, έχοντας στενή σχέση με τον Μοναχισμό.

Ποτέ σου δεν δείλιασες, δεν φοβήθηκες να εκφραστείς, δεν κουράστηκες να προσπαθείς. Ακόμα και όταν σε πίκραναν και σε στενοχωρούσαν, λόγια και έργα ολίγων, έβρισκες τη δύναμη να συγχωρείς, να κατανοείς την ανθρώπινη ματαιότητα, να συνεχίζεις ακόμα πιο δυνατός. Είχες όντως το θάρρος του λέοντα και την καρδιά ενός μικρού παιδιού. Τώρα, με την απουσία σου, καταλαβαίνουμε ακόμα περισσότερα!

Τους καρπούς του έργου σου, όλοι εμείς που ζούμε ακόμα, τους απολαμβάνουμε καθημερινά και τους χαιρόμαστε.

Δεν μπορώ όμως να μην εκφράσω, για ακόμα μία φορά, την ευγνωμοσύνη μου προς το σεπτό σου πρόσωπο για τις ευεργεσίες σου προς την αναξιότητά μου. Για την πατρική σου αγκαλιά, για το λιμάνι ασφαλείας που αποτέλεσες για εμέ. Ήσουν Πατέρας και Αδελφός με όλη τη σημασία της λέξεως και θα σε μνημονεύω έως

ότου κλείσω τα μάτια μου.

Θα θυμόμαστε, Γέροντα μου, ότι κάποτε σε τούτον εδώ τον τόπο έδρασε ένας Άνθρωπος δυναμικός, με βαθιά γνώση των Πατερικών μας κειμένων που διακόνησε με θαυμαστή ταπεινοφροσύνη τον Λόγο του Χριστού και με την ασκητική ζωή του ενσάρκωνε όλα τα μηνύματα της Ορθόδοξης Χριστιανικής μας Θρησκείας.

Μας δίδαξες να θυμόμαστε ότι ο Λόγος του Χριστού είναι Στάση Ζωής, της ζωής που Εσύ μας έμαθες να ζούμε.

Κρατώντας βαθιά στην καρδιά μας τα τελευταία λόγια για σένα και ιδιαίτερα για το μαρτυρικό σου τέλος, πολυαγαπημένε μας Γέροντα Ιωάννη, του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Σερρών και Νιγρίτης κ. Θεολόγου, Τοποτηρητού της Ιεράς Μητροπόλεως που διαποιμένες, ο οποίος φυλάττει τώρα την Μητρόπολη σου και τα παιδιά σου, κλίνουμε με σεβασμό το γόνυ, ζητώντας την ευχή και την ευλογία σου.

Σήμερα, θα μπορούσα να πω περισσότερους λόγους και η γραφίδα μου για σένα να μην τελειώσει ποτέ. Θα περιοριστώ μονάχα σε ένα και μόνο ευχαριστώ, εκφράζοντας την ευγνωμοσύνη μου για όλα, όσα έκανες για την αναξιοτήτα μου.

Αιωνία σου η μνήμη.

<https://bit.ly/38vU0II>